

ΑΔΙΑΒΑΘΜΗΤΟ

A-1

ΓΕΝΙΚΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ ΝΑΥΤΙΚΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΟΙΝΟΥ &
ΠΡΟΒΟΛΗΣ
Αθήνα, 25 Σεπ 18

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Α» ΣΤΟ
Φ.073.922/4/315307/Σ.306

ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ»

1. Εθνική Πολιτική και Στρατηγική

- α. Εθνικοί σκοποί και διαμόρφωση της Εθνικής Πολιτικής.
- β. Διεθνείς Οργανισμοί και συμμαχίες ως παράγοντες για την διαμόρφωση της Εθνικής Στρατηγικής.
- γ. Ο ρόλος της θαλάσσιας ισχύος στην Εθνική Πολιτική και Στρατηγική.
- δ. Οι διεθνείς σχέσεις ως παράγοντες για την διαμόρφωση της Εθνικής Πολιτικής και Στρατηγικής.

2. Εθνική Άμυνα

- α. Διαμόρφωση της Πολιτικής Εθνικής Άμυνας.
- β. Πολεμικό δυναμικό της χώρας (Στρατιωτικό, Οικονομικό, Ανθρώπινο).
- γ. Προπαρασκευή και διεύθυνση πολεμικών επιχειρήσεων.
- δ. Πληροφορίες αναφερόμενες στους διαφόρους στρατιωτικούς συνασπισμούς, καθώς και τις γειτονικές χώρες.
- ε. Κινητοποίηση και Πολιτική Άμυνα.
- στ. Οικονομικός Πόλεμος.
- ζ. Βιολογικός Πόλεμος.
- η. Κινήματα της αντιστάσεως.
- θ. Ψυχολογικός και Ιδεολογικός Πόλεμος.
- ι. Συνεργασία Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας.
- ια. Το Εμπορικό Ναυτικό ως παράγοντας Εθνικής Άμυνας.

ιβ. Το Πολεμικό Πρόγραμμα του Πολεμικού Ναυτικού.

3. Ναυτική Ιστορία

α. Ιστορικές σελίδες του ΠΝ, αναμνήσεις και επεισόδια από το παλαιό Ναυτικό.

β. Ιστορικές επιχειρήσεις στη θάλασσα. Κριτική και διδάγματα.

γ. Αρχαιολογική μελέτη και έρευνα της Ναυτικής Ιστορίας του Έθνους.

δ. Το Αιγαίο και η ανέλιξη της Ελληνικής Ναυτικής Ιστορίας στο χώρο του.

ε. Ιστορία και εξέλιξη των Μονάδων του ΠΝ (π.χ. ΣΝΔ, ΔΥΚ, ΔΦΓ κ.λ.π.).

4. Ναυτική Στρατηγική και Τακτική

α. Στρατηγική αξία θαλασσίων περιοχών.

β. Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας.

γ. Διεθνείς σύνοδοι και αποφάσεις αυτών επί Διεθνούς Δικαίου.

δ. Ατομικός – Πυρηνικός πόλεμος και επιπτώσεις του στο ΠΝ.

ε. Η αξία της Ναυτικής Δυνάμεως και των Στόλων.

στ. Εξελίξεις Ναυτικής Στρατηγικής και Τακτικής.

ζ. Εξελίξεις της τακτικής από την εφαρμογή των εξελίξεων της τεχνολογίας, στα οπλικά συστήματα και τα συστήματα επικοινωνιών και Ηλεκτρονικού πολέμου.

η. Επιχειρήσεις κοινές, συνδυασμένες αμφίβιες. Οργάνωση και δόγματα.

θ. Ειδικές επιχειρήσεις (καταδρομές παραπλανήσεως, Υ/Β καταστροφών).

ι. Άμυνα Ν. Βάσεων, λιμένων και ακτών.

ια. Ασκήσεις, ανάλυση και διδάγματα.

ιβ. Απόψεις για την πολεμική σχεδίαση.

ιγ. Συστήματα Διοικήσεως Ελέγχου και Επικοινωνιών ως παράγοντες της εφαρμογής της Ναυτικής Στρατηγικής και Τακτικής.

5. Οργάνωση - Διοίκηση

- α. Διοίκηση – Αρχές και λειτουργίες της Διοίκησης – Ηγεσία.
- β. Συστήματα και μέθοδοι προβλέψεως και οργάνωσης ανθρώπινου δυναμικού (Προέλευση, εκπαίδευση, σταδιοδρομία).
- γ. Συστήματα και μέθοδοι επιχειρησιακής έρευνας για την επίλυση προβλημάτων στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων.
- δ. Διαδικασίες και μέθοδοι για την λήψη αποφάσεων.
- ε. Διαδικασίες και μέθοδοι για τον έλεγχο της απόδοσης και της αποτελεσματικότητας.
- στ. Σύστημα Αξιολόγησης Στελεχών των Ε.Δ.

6. Εξελίξεις πλοίων και όπλων

- α. Τα πολεμικά προγράμματα και σχετικές πληροφορίες για τις μεγάλες Ναυτικές Δυνάμεις.
- β. Εξελίξεις στα πλοία και όπλα τους:
 - (1) Επικοινωνιών-Ηλεκτρονικού Πολέμου.
 - (2) Συστημάτων προώσεως.
 - (3) Συστημάτων πυρηνικής ενέργειας.
 - (4) Κατευθυνόμενων βλημάτων.
 - (5) Εκρηκτικών υλών και πυρομαχικών.

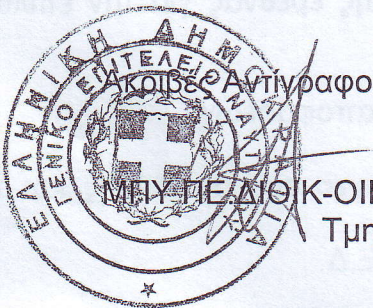
7. Διοικητική Μέριμνα

- α. Τα προβλήματα Διοικητικής μέριμνας του ΠΝ.
- β. Οι θαλάσσιες συγκοινωνίες και θαλάσσιες μεταφορές.
- γ. Ρύπανση του περιβάλλοντος.
- δ. Ανεφοδιασμός, επισκευές, κατασκευές.
- ε. Συντήρηση και συστήματα συντηρήσεως πλοίων.
- στ. Ναυτικές Βάσεις, Ανάπτυξη – Οργάνωση.

ΑΔΙΑΒΑΘΜΗΤΟ

A-4

- ζ. Ανεφοδιασμός εν πλω.
- η. Οικονομική Υπηρεσία των Ενόπλων Δυνάμεων και του Πολεμικού Ναυτικού.
- θ. Σχεδίαση – εξέλιξη, έλεγχος προϋπολογισμού Εθνικής Άμυνας.
- ι. Θέματα προσωπικού (Υγειονομικά, Μισθολογικά, Δικαστικά, Προβλήματα Προνοίας).

Πλοίαρχος Α. Μιχέλης ΠΝ
Διευθυντής ΔΕΔΗΣ

ΜΠΥ ΠΕΔΙΟ Κ-ΟΙΚ. Α' Βαθμού Σ. Λεβεντοπούλου
Τμηματάρχης ΔΓ-Ι/ΓΕΝ

ΓΕΝΙΚΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ ΝΑΥΤΙΚΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
ΚΟΙΝΟΥ & ΠΡΟΒΟΛΗΣ
Αθήνα, 25 Σεπ 18

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Β» ΣΤΟ
Φ.073.922/4/315307/Σ.306

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ Η (ΔΙΑΖ) ΜΕΛΕΤΩΝ (μη δημοσιευμένων στο διαδίκτυο)

1. Η δομή της εργασίας

Τα κύρια χαρακτηριστικά της δομής μιας εργασίας καθορίζονται από το συγγραφέα της. Παρ' όλα αυτά όμως υφίστανται συνήθεις πρακτικές οι οποίες εφαρμόζονται σχεδόν σε όλες τις συγγραφές. Αυτές είναι:

α. Η εμφάνιση των εργασιών.

Η εργασία τυπώνεται σε χαρτί A4 (297X210 mm), δεμένη με θερμοκόλληση και εκτυπώνεται σε 1,5 διάστιχο και μόνο στη μια σελίδα του κάθε φύλλου. Οι αποστάσεις από τα όρια είναι 25 mm πανταχόθεν. Οι παράγραφοι θα χωρίζονται μεταξύ τους με διάστημα 6στ μετά την κάθε παράγραφο. Η γραμματοσειρά είναι η Arial, για τίτλο κεφαλαίου 15 bold, για τίτλο υποενοότητας κεφαλαίου στα 14 bold, για το κυρίως κείμενο 12 και για τις αναφορές 11. Για καλύτερο δέσιμο το περιθώριο βιβλιοδεσίας θα πρέπει να είναι 15, και τα περιθώρια πρέπει να είναι τουλάχιστον 25 χιλ. Με βάση τα παραπάνω στοιχεία υπολογίζεται πως μια σελίδα A4 περιέχει περίπου 250-300 λέξεις (πλήρες κείμενο) μια εργασία 2.500 λέξεων καλύπτεται σε περίπου 8-10 σελίδες και μια εργασία 3.000 λέξεων σε 10-12 σελίδες.

β. Τα μέρη της εργασίας τα οποία είναι κατά σειρά:

Εξώφυλλο
Περίληψη
Ευχαριστίες (Προαιρετικό)
Πίνακας συμβόλων-ακρωνυμίων-συντομογραφιών (αν υπάρχουν)
Περιεχόμενα
Κύριο μέρος της εργασίας – Κεφάλαια
Βιβλιογραφία
Παραρτήματα

γ. Το εξώφυλλο

Απαιτείται να αναγράφεται το ρητό αντί ονοματεπωνύμου (στο μέσο της κορυφής της σελίδας). Στη συνέχεια θα αναγράφεται ο τίτλος της εργασίας (με μεγάλα γράμματα περί το μέσο της σελίδας). Τέλος θα αναγράφεται ο τόπος και το έτος της συγγραφής (στο μέσο του κάτω μέρους της σελίδας).

δ. Εισαγωγή

Στην εισαγωγή δύο είναι τα βήματα που πρέπει να ακολουθήσει ο συγγραφέας:

- Εξηγεί με δικά του λόγια, το θέμα, το αντικείμενο της εργασίας, ελέγχοντας συγχρόνως κατά πόσο έχει κατανοήσει αυτό που του καλείται να αναλύσει.
- Αναφέρει πως πρόκειται να διαρθρώσει την εργασία, πώς θα ανταποκριθεί στα ζητούμενα της, καθώς και ποια μεθοδολογία θα ακολουθήσει.

ε. Κυρίως σώμα της εργασίας

Πρόκειται για ένα κείμενο που δεν είναι περιγραφικό, αλλά αναλυτικό και συνθετικό. Αυτό σημαίνει ότι ο συγγραφέας δεν θα πρέπει να μεταφέρει μέρη ή αποσπάσματα του διδακτικού ή έντυπου υλικού στο κείμενό του, αλλά να αναπτύξει με δικό του τρόπο τις πληροφορίες που του δίδονται στο διδακτικό υλικό ή άλλες βιβλιογραφικές πηγές.

στ. Συμπεράσματα

Εδώ ο συγγραφέας ακολουθεί τα εξής βήματα:

- Συντάσσει μια περίληψη, όπου εντοπίζει τα βασικά σημεία της εργασίας που εκπόνησε.
- Ελέγχει αν το γραπτό στο σύνολο του έχει απαντήσει στα ζητούμενα που έχει εκθέσει στην εισαγωγή.

2. Βιβλιογραφικές παραπομπές εντός του κειμένου

α. Οποιαδήποτε παραπομπή σε πηγές, μέσα σε ένα επιστημονικό κείμενο, συνοδεύεται απαραίτητως από το όνομα του συγγραφέα και τη χρονολογία δημοσίευσης του συγκεκριμένου κειμένου. Οι βιβλιογραφικές παραπομπές σημειώνονται μέσα σε παρένθεση και εκτός από το όνομα του συγγραφέα και την χρονολογία έκδοσης μπορεί να περιλαμβάνουν και τον αριθμό της σελίδας αναφοράς της πηγής. Ο αριθμός σελίδας ή σελίδων είναι απαραίτητο να αναφέρεται στην βιβλιογραφική παραπομπή εφόσον παρατίθεται αυτούσιο κάποιο χωρίο.

Παράδειγμα: Σε τελική ανάλυση, η ίδια η φύση αυτών των ασυμφωνιών ταυτίζεται με αυτό που έχουν υποστηρίξει οι Howes & Stewart (1987): «Η ανάπτυξη των παιδιών ως αποτέλεσμα της καθημερινής φροντίδας δεν μπορεί να μελετηθεί χωρίς να εξετάσουμε την επιρροή του οικογενειακού περιβάλλοντος» (σελ. 429).

β. Όταν αποδίδετε με δικά σας λόγια μια ιδέα (αποτελέσματα έρευνας κ.τ.λ.) που προέρχεται από κάποια άλλη εργασία, δεν είναι απαραίτητος ο αριθμός σελίδας.

Παράδειγμα: Όταν τα ονόματα των συγγραφέων αποτελούν λειτουργικό τμήμα της δομής μιας πρότασης, τότε ο χρόνος έκδοσης εμφανίζεται σε παρένθεση αμέσως μετά τα ονόματα (επώνυμα) των συγγραφέων.

Οι Wirth και Mitchell (1994) διαπίστωσαν πως υπήρχε μια μείωση

γ. Όταν η αναφορά στους συγγραφείς της πηγής σας δεν εντάσσεται στην κανονική δομή της πρότασης τότε, τόσο τα ονόματα (επώνυμα) των

συγγραφέων όσο και η χρονολογία έκδοσης, αναγράφονται μέσα σε παρένθεση και χωρίζονται από ένα κόμμα (,).

Παραδειγμα: Από την επισκόπηση της σχετικής βιβλιογραφίας διαπιστώθηκε η ύπαρξη σημαντικών διαφορών ως προς το φύλο (Gartner, Larson, & Allen, 1991• Koenig, 1990• Levin & Vanderpool, 1991• Maton & Pargament, 1987• Paloma & Pendleton, 1991• Payne, Bergin, Bielema, & Jenkins, 1991).

Σημείωση: Το σύμβολο & (ή ο σύνδεσμος «και») χρησιμοποιείται στην περίπτωση περισσότερων του ενός συγγραφέων. Επίσης στην περίπτωση που παραθέτουμε περισσότερες της μιας πηγές, αυτές παρατίθενται σε αλφαβητική σειρά με βάση το αρχικό γράμμα του επώνυμου του πρώτου συγγραφέα. Οι πηγές χωρίζονται μεταξύ τους με άνω τελεία.

δ. Όταν το κείμενο έχει δύο συγγραφείς αναφέρονται και οι δύο κάθε φορά που χρησιμοποιείτε την συγκεκριμένη πηγή. Όταν το κείμενο έχει περισσότερους από δύο συγγραφείς (έως πέντε) τότε αναγράφονται τα ονόματα όλων των συγγραφέων μόνο την πρώτη φορά που αναφέρεται η συγκεκριμένη πηγή. Για όλες τις υπόλοιπες φορές που θα χρησιμοποιηθεί το δημοσίευσμά τους, αρκεί το επώνυμο του πρώτου συγγραφέα και η συντομογραφία «κ.συν.» (= και συνεργάτες) [στα αγγλικά «et al.»].

Παραδειγμα: Επίσης διαπιστώθηκαν σημαντικές διαφορές και ως προς την ηλικία (Πετρόχειλου, Χατζηδήμου, & Νεοφύτου, 1985). Σύμφωνα με την Πετρόχειλου κ.συν. (1985) δεν μπορεί να υπάρχουν

ε. Όταν θέλουμε να παραπέμψουμε σε μια πηγή που δεν έχουμε διαβάσει, αλλά αυτή περιέχεται ως παραπομπή σε κάποιο κείμενο που έχουμε μελετήσει, τότε χρησιμοποιούμε τη συντομογραφία «όπ. ανάφ.» (= όπως αναφέρεται) (στα αγγλικά «as cited in...») όπως φαίνεται στο παρακάτω παράδειγμα:

Ο Kleinman (1981, όπ. αναφ. στο Cunningham-Burley, 1990), υποστήριξε πως η "ασθένεια" προσδιορίζεται κατ' αρχάς στο κοινωνικό πεδίο.

Στο παραπάνω παράδειγμα αναφέρουμε τα στοιχεία του κειμένου της Cunningham-Burley, 1990 και στο τμήμα Βιβλιογραφικών αναφορών.

3. Βιβλιογραφικές αναφορές

Οι βιβλιογραφικές αναφορές αρχίζουν σε νέα σελίδα και γράφονται με αλφαβητική σειρά. Οι συγγραφείς τους οποίους επικαλούμαστε πρέπει να αναφέρονται στο τέλος της εργασίας με αλφαβητική σειρά (και χωρίς να αριθμούνται). Στην περίπτωση που η βιβλιογραφία περιλαμβάνει και αναφορές σε ξένα συγγράμματα, είναι δυνατόν να χωριστεί σε ελληνική και ξενόγλωσση. Είναι προτιμότερο όμως να διατηρείται ενιαία βιβλιογραφία και να τηρείται η μεικτή αλφαβητική σειρά.

Κάθε βιβλιογραφική αναφορά πρέπει να περιλαμβάνει τα εξής στοιχεία :
για Βιβλία: Επώνυμο συγγραφέα, Αρχικά του μικρού ονόματος του. (Χρόνος έκδοσης). Τίτλος βιβλίου. Τόπος έκδοσης: Εκδοτικός οίκος.

για Άρθρα: Επώνυμο συγγραφέα, Αρχικά του μικρού ονόματος του. (Χρόνος έκδοσης). Τίτλος άρθρου. Τίτλος περιοδικού, Τόμος, Σελίδα(-ες).

Οι συγγραφείς παρατίθενται κατ' αλφαβητική σειρά. Στη περίπτωση περισσοτέρων του ενός συγγραφέων, τα ονόματά τους χωρίζονται με κόμμα (,). Όταν υπάρχουν περισσότεροι των επτά συγγραφέων (συλλογικό έργο) αναγράφονται τα ονόματα των έξι πρώτων και ακολουθεί η συντομογραφία «κ.συν.» για όλους τους υπόλοιπους. Αν δεν αναφέρεται συγγραφέας του κειμένου, ο τίτλος της βιβλιογραφικής αναφοράς ξεκινά με τον τίτλο του κειμένου. Έτος έκδοσης: Αναγράφεται σε παρένθεση αμέσως μετά τα ονόματα των συγγραφέων. Διαχωρίζεται από τον τίτλο του βιβλίου ή του άρθρου από μία τελεία (.). Με πλάγια στοιχεία αναγράφονται οι τίτλοι των βιβλίων, οι τίτλοι των περιοδικών, ο αριθμός τόμου του περιοδικού.

Παραδείγματα βιβλιογραφικών αναφορών (ενδεικτικές περιπτώσεις)

1. Άρθρα

Ellis, A. (1987). *The impossibility of achieving consistently good mental health. American Psychologist*, 42, 364-375.

Καραγιάννης, Κ. (1994). *Η παιδαγωγική του σύγχρονου κόσμου. Επιθεώρηση Αγωγής*, 48, 75-102.

Murzynski, J., & Degelman, D. (1996). *Body language of women and judgments of vulnerability to sexual assault. Journal of Applied Social Psychology*, 26, 1617-1626.

Tinic, S. (1997). *United Colors and United Meanings: Benetton and the Commodification of Social Issues. Journal of Communication*, 47, 3-45.

2. Βιβλία

Πιαζέ, Ζ. (1988). *Η ψυχολογία της νοημοσύνης*. Αθήνα: Καστανιώτης.

Vazey, J. (1967). *Education in the modern world*. New York: McGraw-Hill.

Goodnow, J. J., & Collins, W. A. (1990). *Developing according to parents: The nature, sources, and consequences of parents' ideas*. Hillsdale, NJ: Erlbaum.

2α. Βιβλίο σε 2η ή άλλη αναθεώρηση (edition) - όχι επανέκδοση (reprint) [στην αναθεώρηση διαφέρουν οι σελίδες]

Hallahan, D.P., & Kauffman, J.M. (1982). *Exceptional children (2nd ed.)*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

Φίλιας, Β. κ.συν. (2001). *Εισαγωγή στη μεθοδολογία και τις τεχνικές των κοινωνικών ερευνών (2η έκδ.)*. Αθήνα: Gutenberg.

Holland, J. L. (1985). *Making vocational choices: A theory of vocational personalities and work environments, (2nd Ed.)*. Englewood Cliffs, N. Jersey: Prentice Hall.

2β. Όταν συγγραφέας έχει αναλάβει την έκδοση του βιβλίου του Αθανασοπούλου, Δ. (1980). *Περιγραφική στατιστική*. Πειραιάς: Ιδίας.

Goleman, D. (1999). *Η συναισθηματική νοημοσύνη στο χώρο της εργασίας (μτφρ. Μεγαλούδη, Φ.)*. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.

2γ. Δύο ή περισσότεροι συγγραφείς

Barzun, J., & Graff, H.F. (1977). *The modern researcher*. New York: Harcourt, Brace, Jovanovich.

Morgan, M., Caplan, M., & Manning, N. (1985). *Sociological approaches to health and medicine*. London: Croom Helm.

2δ. Επιμέλεια βιβλίου (editing)

Mitchell, J.V. (Ed.) (1985). *Mental measurement yearbook (9th ed.)*. Highland Park, NJ: Gryphon Press.

Melhuish, E.C., & Moss, P. (Eds.) (1991). *Day care for young children*. London:

Tavistock/Routledge.

Τσιάντης, Γ., & Δραγώνα, Θ. (Επιμ.) (1999). *Μωρά και μητέρες*. Αθήνα: Καστανιώτης.

2ε. Για κεφάλαιο βιβλίου που βρίσκεται σε επιμέλεια τόμου (Σημείωση: εδώ υπογραμμίζεται ο τίτλος του βιβλίου κι όχι ο τίτλος του κεφαλαίου. Προσέξτε το «Στο: ...» ή «In ...»)

Backett, K. (1990). *Study health in families*. In S. Cunningham-Burley & N. McKeganey (Eds.), *Reading in medical sociology* (pp. 189-221). London: Tavistock/Routledge.

Hauck, P. (1983). *Working with parents*. In A. Ellis & M. E. Bernard (Eds.), *Rational-emotive approaches to the problems of childhood* (pp. 333- 364). New York: Plenum.

Βέλτσος, Γ. (1988). *Εξουσία και τηλεόραση*. Στο: Κ. Ναυρίδης, Γ. Δημητρακόπουλος, & Γ. Πασχαλίδης (Επιμ.), *Τηλεόραση και επικοινωνία* (σελ. 117-124). Θεσσαλονίκη: Παρατηρητής.

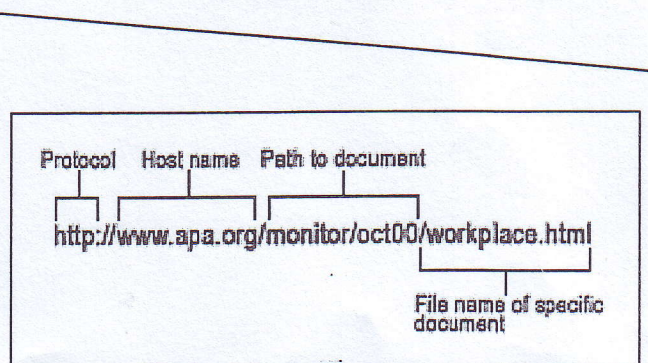
Πανοπούλου-Μαράτου, Ο. (1987). *Η ψυχοσυναισθηματική ανάπτυξη στη βρεφική και νηπιακή ηλικία*. Στο Γ. Τσιάντης & Σ. Μανωλόπουλος (Επιμ.), *Σύγχρονα θέματα παιδοψυχιατρικής* (τομ. 1, μέρος 1, σελ. 3-30). Αθήνα: Καστανιώτης

Παπαδόπουλος, Ν. Γ. (1998). *Η αποτυχία των μαθητών ως πρόβλημα του εκπαιδευτικού συστήματος: Επισημάνσεις, κίνητρα και δυνατότητες βελτίωσης*. Στο: Α. Ευκλείδη (επιμ.), *Τα κίνητρα στην Εκπαίδευση* (σελ. 90-107). Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.

4. Πηγές από το διαδίκτυο

Τα βασικά στοιχεία που πρέπει να παρατίθενται είναι τα εξής:

Επώνυμο του συγγραφέα, Αρχικά του μικρού ονόματος, (Ημερομηνία συγγραφής της εργασίας, εφόσον αναφέρεται), Τίτλος της εργασίας, και τέλος πρωτόκολλο και διεύθυνση, διαδρομή (ημερομηνία επίσκεψης-πρόσβασης στην συγκεκριμένη ιστοσελίδα ή δικτυακό τόπο).

α. Κείμενο στο διαδίκτυο με ημερομηνία Degelman, D., & Harris, M.L. (2000). *APA style essentials*. Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα του Vanguard University, Department of Psychology: http://www.vanguard.edu/psychology/index.cfm?doc_id=796 nbsp; (18/5/2000).

Burka, L.P. (1993). *A hypertext history of multi-user dungeons*. MUDdex. <http://www.utopia.com/talent/lpb/muddex/essay/> (13/1/1997).

Tilton, J. (1995). *Composing good HTML* (Vers. 2.0.6). <http://www.cs.cmu.edu/~tilt/cgh/> (1/12/1996).